

[Elisabeth Arnold]

sultater både fra Grønland, fra USA, fra Ruhrdistriktet, fra Sydpolarlandet og fra andre steder om, hvordan indholdet i atmosfæren stiger, ja, så må det være sådan, at det må være en udvikling, som man må imødesee med stor bekymring.

Om energiplanens 4 hovedlinjer: besparelser, effektiviseringer, anvendelse af rene kilder og øget forskning og udvikling vil jeg også påpege over for fru Margrete Auken, at der allerede er sat masser af ting i gang, og yderligere ting er bebudet. Jeg vil blot nævne omlægning af energifgifter til miljøgifter, det ser vi frem til fra radikal side med stor interesse. Vi vil også gerne have omlagt tarifsystemerne, sådan at man får anvendt energien på de mest hensigtsmæssige tidspunkter i døgnet, og så man får en bedre energiøkonomi også i kraftværkerne. Og der er sådan noget som normer for apparater, der er sådan noget som bygningsregulativer, alt sammen noget, som peger fremad, og som betyder, at vi senere hen kan udnytte de fornuftige tiltag, vi har taget allerede nu.

Trafikken har været diskuteret meget intenst tidligere i dag, så den vil jeg ikke gå dybere ind i, men blot sige, at de tre partier, jeg her taler for, tilslutter sig dagsordenen D 38.

Arne Melchior (CD):

CD's ordfører, hr. Duetoft, er til tvingende politisk møde andetsteds, hvilket han beklager, og han har så overladt mig at give CD's markering i denne debat, idet vi henviser til, at vi på forskellig måde – og ikke mindst netop gennem hr. Duetofts mange udtalelser og artikler og medvirken til miljølovgivningen – helt klart og regelmæssigt har oplyst om CD's syn på disse ting.

For en ordens skyld skal jeg gentage, at vi anser et godt miljø på land, i luften og til vands for at være en helt klar forudsætning for borgernes trivsel og betragter det som en dansk forpligtelse i samarbejde med andre nationer i EF og uden for EF at medvirke til, at også andre end vore egne borgere kan løse disse opgaver i fællesskab. Vi har endda tillid til, at menneskeheden, at menneskeligt snilde vil evne at løse disse opgaver.

Jeg ved godt, det ikke sker af sig selv. Mange af os og mange nationer – vel de fleste – blev først relativt sent opmærksom på de mange farer, der lurder ved den fart, teknik, introduktion

af nye materialer og lignende, udviklingen har ført med sig. Disse farer blev man sent opmærksom på, men man blev det altså. Det er et enormt komplekst sæt af problemer, der derved opstår, men vi har tillid til, at menneskeligt snilde og efterhånden også samarbejdsvilje mellem nationer ud fra dette, at flere og flere indser egeninteressen ved at være med i dette nærmest globale arbejde, vil føre til, at det går fremad i de kommende år, og at problemerne vil blive bemestret.

I den sammenhæng skal jeg benytte lejligheden til at sige, at vi i CD fortsat anser atomkraft for at være den reneste og sikreste energikilde, og vi føler ikke, at der er noget ude i verden, der tyder på, at andre nationer, der besidder stor erfaring, stor videnskabelig indsigt og i øvrigt har de samme eller tilsvarende målsætninger som dem, vi har, vil afbygge deres udnyttelse til fredelige formål af atomkraft. Det skal derfor også være sagt i dag, at uanset at emnet ikke forekommer vældig aktuelt, så kan det godt blive det i overskuelig tid, og derfor vil jeg gerne have markeret, at vi fortsat ikke har kunnet overbevises om, at det ikke ville være klogt at satse på denne energiform.

Jeg skal sluttelig oplyse, idet jeg siger tak for de samtaler, der har været forud for fremsættelse af det dagsordensforslag, som 4 partier her har præsenteret, at vi har måttet vælge ikke at være medforslagsstiller til den dagsorden af den årsag, at den henviser til aftalen af 20. marts 1990 om decentral kraftvarmeudbygning. Denne aftale er vi ikke deltagere i, og det vil derfor, så meget mere som vi i formiddags har stemt nærmest imod den, være noget paradoksalt, hvis vi i eftermiddag stemmer for den.

Det hindrer ikke, at vi har stor sympati og kan give tilslutning til intentionerne i dagsordenen. Vi frygter, at det er lige lovlig optimistisk, når den siger, at disse beslutninger, altså også aftalen af 20. marts, vil give en bæredygtig udvikling, men det er et spørgsmål om grader af bæredygtighed.

Med respekten for intentionerne i den vil vi derfor afholde os fra at stemme, når dagsordenen kommer til afstemning på tirsdag, og jeg har påtaget mig tillige at hilse fra fru Inger Stilling Pedersen, repræsenterende Kristeligt Folkeparti, og sige, at af ganske samme årsag og med tilsvarende intentioner vil også Kristeligt Folkeparti stemme blankt, når dagsordenen